REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1831 AL COMISIEI

din 7 octombrie 2015

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului ([1]), în special articolul 4 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 25,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 a abrogat Regulamentul (CE) nr. 3/2008 al Consiliului ([2]) și stabilește noi reguli privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe. De asemenea, regulamentul respectiv conferă Comisiei competența de a adopta, în acest sens, acte delegate și de punere în aplicare. Pentru a se asigura că noul cadru juridic funcționează fără probleme și se aplică uniform, este necesar ca anumite norme să fie adoptate prin intermediul unor astfel de acte. Respectivele acte ar trebui să înlocuiască Regulamentul (CE) nr. 501/2008 al Comisiei ([3]), care este abrogat de Regulamentul delegat (UE) 2015/1829 al Comisiei ([4]).

(2) Acțiunile de informare și de promovare nu ar trebui să se axeze pe originea produselor. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, este posibil să se indice originea produselor, în anumite condiții. Ar trebui stabilite norme care să garanteze în special că indicarea originii nu subminează principalul mesaj al Uniunii transmis prin intermediul unui program.

(3) Pentru a evita orice risc de confuzie în percepția publicului vizat în ceea ce privește diferența dintre o campanie generică referitoare la origine și o campanie care se referă la produse specifice înregistrate în cadrul sistemelor de calitate ale Uniunii cu o indicație geografică protejată, indicarea originii ar trebui să se limiteze doar la originea națională. Cu toate acestea, luând în considerare lista sistemelor eligibile stabilite la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, ar trebui să fie posibil ca pentru respectivele sisteme specifice să se indice originea și altfel decât ca origine națională. În plus, ar trebui să fie posibil să se menționeze o origine supranațională, de exemplu nordică, alpină sau mediteraneeană, corespunzătoare unei referințe comune paneuropene.

(4) Acțiunile de informare și de promovare nu ar trebui să fie orientate în funcție de mărcile comerciale. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, este posibil să se indice mărcile produselor în cursul anumitor operațiuni sau în anumite condiții. Afișarea mărcilor ar trebui limitată la demonstrații și degustări, cu alte cuvinte la activitățile prevăzute special pentru a crește vânzările, precum și la materialele de informare și de promovare corespunzătoare utilizate în cursul acestor activități specifice. Ar trebui stabilite reguli pentru a se asigura că fiecare marcă este vizibilă în aceeași măsură, iar imaginea sa grafică este de dimensiuni mai mici decât imaginea mesajului principal al campaniei Uniunii. Pentru a se garanta în continuare faptul că acțiunile nu sunt axate pe mărci comerciale, ar trebui prevăzute reguli care să asigure că sunt prezentate mai multe mărci, cu excepția unor circumstanțe bine justificate, și că suprafața dedicată mărcilor este limitată la un procentaj maxim din spațiul dedicat comunicării.

(5) Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 permite organizațiilor care formulează propuneri să pună în aplicare anumite părți din programele lor. Ar trebui să se stabilească normele de aplicare a acestor prevederi.

([1]) JO L 317, 4.11.2014, p. 56.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (JO L 3, 5.1.2008, p. 1).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 501/2008 al Comisiei din 5 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (JO L 147, 6.6.2008, p. 3).

([4]) Regulamentul delegat (UE) 2015/1829 al Comisiei din 23 aprilie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1144/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare referitoare la produsele agricole puse în aplicare pe piața internă și în țările terțe (a se vedea pagina 3 din prezentul Jurnal Oficial).

(6) Programele simple vor fi puse în aplicare prin gestionare partajată între statele membre și Uniune, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în timp ce programele multinaționale vor fi finanțate potrivit normelor de gestionare directă, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Dat fiind faptul că aceeași organizație care formulează o propunere ar putea avea atât programe simple, cât și programe multinaționale, normele de aplicare pentru cele două tipuri de programe ar trebui să varieze cât mai puțin posibil. În acest scop, programele simple ar trebui să facă obiectul unor norme echivalente dispozițiilor Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind granturile care se aplică programelor multinaționale, cum ar fi, de exemplu, absența cerinței de depunere a unei garanții pentru a asigura executarea satisfăcătoare a contractului.

(7) Statele membre sunt responsabile de punerea adecvată în aplicare a programelor simple selectate de către Comisie. Ar trebui să se prevadă dispoziții privind desemnarea autorităților naționale responsabile cu punerea în aplicare a prezentului regulament. În vederea asigurării unor condiții uniforme, ar trebui să fie stabilite normele privind încheierea de contracte pentru punerea în aplicare a programelor simple selectate. În acest scop, Comisia ar trebui să pună la dispoziția statelor membre un model de contract și ar trebui stabilit un termen rezonabil pentru încheierea contractelor. Cu toate acestea, având în vedere diferitele tipuri de acțiuni care ar putea fi prevăzute în cadrul unui program, ar trebui să se acorde flexibilitate în ceea ce privește data de începere a punerii în aplicare a programului.

(8) În interesul unei bune gestiuni financiare, organizațiile care formulează propuneri și organismele de punere în aplicare ar trebui să aibă obligația de a păstra evidențe și alte documente justificative necesare pentru a dovedi punerea în aplicare corectă a programului și eligibilitatea pentru finanțare din partea Uniunii a cheltuielilor declarate.

(9) Statele membre ar trebui să controleze punerea în aplicare a programelor simple, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Ele ar trebui, de asemenea, să fie obligate să aprobe selectarea organismului de punere în aplicare înainte de încheierea contractului cu organizația care formulează propunerea și de a verifica orice cerere de plată înainte de efectuarea oricărei plăți. Cu excepția cererilor de plată a unui avans, toate cererile de plăți ar trebui să includă un raport financiar în care să se declare și să se specifice costurile eligibile suportate de organizația care formulează propunerea, un raport cu privire la execuția tehnică a programului și, în plus, un raport de evaluare pentru cererile de plată a soldului.

(10) În vederea simplificării și reducerii efortului administrativ, perioada la care se referă rapoartele intermediare și cererile de plată aferente ar trebui stabilită la un an. Totodată, ar trebui să se prezinte un certificat privind declarațiile financiare, emis de un auditor independent și calificat, în cazul în care se solicită rambursarea anumitor sume. Certificatul ar trebui să furnizeze dovezi pentru statele membre în ceea ce privește eligibilitatea costurilor declarate.

(11) Pentru a permite statelor membre să verifice dacă materialele produse în contextul punerii în aplicare a unui program respectă legislația Uniunii astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 și, în special, dacă au fost aplicate dispozițiile referitoare la mesajul principal al Uniunii, menționarea originii și afișarea mărcilor, ar trebui formulată o dispoziție care să impună prezentarea către statele membre a materialului utilizat, inclusiv a elementelor vizuale.

(12) Pentru a furniza un fond de rulment organizațiilor care formulează propuneri, ar trebui să se ia măsuri pentru efectuarea unor plăți în avans. Pentru a proteja în mod eficient interesele financiare ale Uniunii, plata avansului ar trebui să fie condiționată de constituirea unei garanții. Această garanție ar trebui să rămână în vigoare până la plata soldului, când este lichidat avansul. Având în vedere că organizațiile care formulează propuneri stabilite în statele membre și care primesc asistență financiară pot întâmpina dificultăți în ceea ce privește furnizarea unei garanții pentru întreaga sumă a avansului, ar trebui prevăzute dispoziții specifice care să le permită să obțină avansuri în două tranșe.

(13) În interesul unei bune gestiuni financiare, ar trebui să se prevadă dispoziții pentru ca plățile în avans și plățile intermediare să rămână inferioare contribuției totale a Uniunii, cu o marjă de siguranță.

(14) Ținând seama de experiența acumulată, ar trebui să se stabilească conținutul controalelor la fața locului care trebuie efectuate de statele membre și în special frecvența, amploarea și locul acestora. Este, așadar, oportun să se

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

([2]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

prevadă ca fiecare program să facă obiectul unui control la fața locului cel puțin o dată în cursul punerii sale în aplicare. Ținând seama de faptul că activitățile de informare și de promovare sunt puse în aplicare la momente diferite și sunt adesea limitate în timp, precum și de faptul că anumite programe sunt puse în aplicare în afara statului membru de origine al organizației care formulează propunerea sau în afara Uniunii, controalele la fața locului ar trebui să fie efectuate la sediile organizațiilor care formulează propuneri și, dacă este cazul, la sediul organismului de punere în aplicare.

(15) Rata dobânzii în cazul plăților necuvenite ar trebui aliniată la rata dobânzii corespunzătoare aplicabilă programelor multinaționale.

(16) Pentru a evalua eficacitatea și eficiența programelor de informare și de promovare, ar trebui formulate dispoziții care să impună monitorizarea și evaluarea adecvate ale programelor, precum și ale rezultatelor generale ale politicii de promovare, atât de organizațiile care formulează propuneri, cât și de statele membre.

(17) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1144/2014 în ceea ce privește vizibilitatea originii și a mărcilor în cadrul programelor simple și al celor multinaționale, precum și normele în baza cărora o organizație care formulează o propunere poate fi autorizată să pună în aplicare anumite părți ale unui program simplu.

El stabilește totodată norme specifice pentru încheierea de contracte, pentru gestionarea, monitorizarea și controalele din cadrul programelor simple, precum și un sistem de indicatori pentru evaluarea impactului programelor de informare și de promovare.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII COMUNE PENTRU PROGRAMELE SIMPLE ȘI MULTINAȚIONALE

SECȚIUNEA 1

Vizibilitatea originii

Articolul 2

Cerințe generale pentru menționarea originii în toate materialele de informare și de promovare

(1) Mesajul principal al programului trebuie să fie mesajul Uniunii și nu trebuie să se axeze pe o anumită origine.

(2) Orice mențiune a originii trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

(a) nu conduce la o restricție a liberei circulații a produselor agricole și alimentare, încălcându-se astfel articolul 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

(b) nu încurajează consumatorii să cumpere mărfuri autohtone doar datorită originii lor și se referă mai degrabă la proprietățile specifice ale produsului decât la simpla origine a acestuia; și

(c) completează mesajul principal al Uniunii.

(3) Mesajul principal al Uniunii pe care îl comunică programul nu trebuie să fie eclipsat de materiale referitoare la originea produsului, cum ar fi imagini, culori, simboluri sau muzică. Mențiunea originii trebuie să figureze într-o zonă separată de cea rezervată mesajului principal al Uniunii.

(4) Menționarea originii pe materialele de informare și de promovare se limitează la materiale vizuale. În materialele audio nu se efectuează nicio mențiune privind originea.

Articolul 3

Menționarea explicită a originii pe materialele de informare și de promovare, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014

(1) După cum se precizează la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, menționarea originii pe materialele de informare și de promovare se limitează la originea națională, și anume la denumirea statului membru, sau la o origine comună supranațională. Mențiunea originii poate fi explicită sau implicită.

(2) Trebuie să se respecte condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 și trebuie să se țină cont de vizibilitatea textului sau a simbolului, inclusiv a imaginilor și a prezentării generale, care face trimitere la origine în raport cu importanța textului sau a simbolului care se referă la principalul mesaj al Uniunii transmis prin intermediul programului.

Articolul 4

Menționarea originii pe materialele de informare și de promovare care se referă la sisteme eligibile în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014

(1) Acțiunile de informare și de promovare care menționează sisteme eligibile în temeiul articolului 5 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 pot include numele regiunilor ultraperiferice în simbolurile grafice aferente sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în Regulamentul delegat (CE) nr. 179/2014 al Comisiei ([1]) și în materialele vizuale aferente sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014.

(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1), acțiunile de informare și de promovare care menționează sisteme eligibile în temeiul articolului 5 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 și care indică originea în denumirea lor pot menționa originea specifică respectivă sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014.

SECȚIUNEA 2

Vizibilitatea mărcilor

Articolul 5

Cerințe generale

(1) După cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, noțiunea de „mărci" se referă la mărcile comerciale, conform definițiilor de la articolele 4 și 66 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ([2]) sau de la articolul 2 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]).

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 179/2014 al Comisiei din 6 noiembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește registrul operatorilor, valoarea ajutorului pentru comercializarea produselor în afara regiunii, logoul, scutirea de taxe de import pentru anumite bovine și finanțarea anumitor măsuri referitoare la măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii (JO L 63, 4.3.2014, p. 3).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

([3]) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

(2) Mărcile produselor promovate de organizațiile care formulează propuneri pot fi vizibile numai cu ocazia demonstrațiilor sau a degustărilor.

Se aplică următoarele definiții:

(a) „demonstrații" înseamnă toate mijloacele de a demonstra calitățile unui produs sau sistem în fața unui potențial client, cu scopul de a încuraja achiziționarea produsului în cadrul târgurilor, al evenimentelor *business-to-business* sau pe site-uri de internet;

(b) „degustări" înseamnă orice activitate în cadrul căreia un produs poate fi degustat de un client potențial, cu ocazia târgurilor, a evenimentelor *business-to-business* sau la punctele de vânzare.

(3) Mărcile pot fi vizibile și pe materialele de informare și de promovare expuse sau distribuite în cursul demonstrațiilor și al degustărilor.

(4) Organizațiile care formulează propuneri trebuie să respecte următoarele condiții legate de expunerea mărcilor:

(a) trebuie să explice în candidatura la program motivele pentru care menționarea mărcilor este necesară pentru atingerea obiectivelor campaniei și să confirme că afișarea mărcilor se limitează la demonstrații și degustări;

(b) trebuie să păstreze dovezi ale faptului că toți membrii organizației care formulează propunerea în cauză au avut șanse egale de a-și afișa mărcile;

(c) trebuie să se asigure că:

(i) mărcile sunt prezentate împreună și sunt la fel de vizibile, într-o zonă separată de cea dedicată mesajului principal al Uniunii;

(ii) afișarea mărcilor nu diminuează mesajul principal al Uniunii;

(iii) mesajul principal al Uniunii nu este eclipsat de afișarea unor materiale care fac trimitere la mărci, cum ar fi fotografii, culori, simboluri;

(iv) afișarea mărcilor se limitează la materialul vizual, cu excepția obiectelor promoționale și a mascotelor, într-un format mai mic decât cel al mesajului principal al Uniunii. În materialele audio nu se face nicio mențiune privind mărcile.

Articolul 6

Cerințe specifice

(1) În timpul demonstrațiilor și al degustărilor, mărcile pot fi afișate numai:

(a) împreună, pe un banner situat în partea din față a standului sau pe un suport echivalent. Bannerul nu trebuie să depășească 5 % din suprafața totală a părții din față a standului sau a suportului echivalent; sau

(b) individual, pe structuri expoziționale separate și identice, într-un mod neutru și identic, în partea din față a structurii expoziționale sau a suportului echivalent pentru fiecare marcă. În acest caz, spațiul de afișare a denumirii mărcii nu trebuie să depășească 5 % din suprafața totală a părții din față a structurii expoziționale sau a suportului echivalent.

(2) Pentru site-urile de internet, mărcile pot fi afișate doar împreună, într-unul dintre următoarele două moduri:

(a) pe un banner situat în partea de jos a paginii de internet, care nu trebuie să depășească 5 % din suprafața totală a acesteia, în cadrul căruia fiecare marcă trebuie să fie reprezentată la dimensiuni mai mici decât cele ale emblemei Uniunii care face trimitere la cofinanțarea din partea Uniunii;

(b) pe o pagină de internet specială diferită de pagina principală, într-un mod neutru și identic pentru fiecare marcă.

(3) Pentru materialele tipărite distribuite cu ocazia demonstrațiilor sau a degustărilor, mărcile pot fi afișate doar împreună pe un singur banner în partea de jos a paginii, iar bannerul nu trebuie să depășească 5 % din suprafața totală a paginii respective.

Articolul 7

Numărul de mărci care pot fi afișate

(1) Se poate afișa un număr de cel puțin cinci mărci.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), se pot afișa mai puțin de cinci mărci dacă se îndeplinesc următoarele două condiții:

(a) există mai puține mărci provenind din statul membru de origine al organizației care formulează propunerea pentru produsul sau sistemul care face obiectul programului;

(b) din motive întemeiate, nu a fost posibil să se organizeze un program pentru mai multe produse sau pentru mai multe țări, care ar fi permis prezența unui număr mai mare de mărci.

(3) Îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (2) trebuie să fie bine justificată de organizația care formulează propunerea și susținută de toate documentele necesare, inclusiv de dovada faptului că au fost contactate și alte organizații care formulează propuneri, cărora li s-a făcut o propunere de către organizația în cauză cu privire la organizarea în comun a unui program pentru mai multe produse sau mai multe țări, precum și motivele pentru care un astfel de program nu a putut fi organizat.

(4) În cazul în care sunt afișate mai puțin de cinci mărci, se aplică normele stabilite la articolul 6, iar suprafața alocată mărcilor se reduce proporțional.

Articolul 8

Menționarea sistemelor eligibile în temeiul articolului 5 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 care sunt înregistrate ca mărci comerciale

În cazul în care programul se referă la un sistem menționat la articolul 5 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, articolele 5, 6 și 7 nu se aplică denumirilor și logourilor sistemelor respective care sunt înregistrate ca mărci comerciale.

CAPITOLUL III

GESTIONAREA PROGRAMELOR SIMPLE

SECȚIUNEA 1

Punerea în aplicare și finanțarea programelor

Articolul 9

Desemnarea autorităților competente

Statele membre desemnează autoritățile naționale competente responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament.

Acestea comunică Comisiei denumirea și datele complete ale autorităților desemnate, precum și orice modificare a datelor respective.

Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului sub o formă adecvată.

Articolul 10

Încheierea contractelor

(1) De îndată ce adoptă un act de punere în aplicare menționat la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, Comisia transmite copii ale programelor selectate statelor membre în cauză.

(2) Statele membre anunță, fără întârziere, organizațiile care formulează propuneri dacă le-au fost sau nu acceptate candidaturile.

(3) Statele membre încheie contracte pentru punerea în aplicare a programelor cu organizațiile care formulează propuneri selectate în termen de 90 de zile calendaristice de la data notificării actului Comisiei menționat la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014, cu condiția ca organismele de punere în aplicare menționate la articolul 13 din același regulament să fi fost selectate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829. După expirarea acestui termen, nu mai poate fi încheiat niciun contract fără autorizare prealabilă din partea Comisiei.

(4) Data de începere a punerii în aplicare a programului este prima zi a lunii următoare datei semnării contractului. Cu toate acestea, data de începere poate fi amânată cu până la 6 luni, mai ales dacă este necesar să se ia în considerare caracterul sezonier al produsului vizat de program sau participarea la un anumit eveniment sau târg.

(5) Statele membre utilizează modelele de contracte pe care Comisia le pune la dispoziția acestora.

(6) Dacă este cazul, statele membre pot modifica anumiți termeni din aceste modele de contracte cu scopul de a respecta legislația națională, în măsura în care acest lucru nu aduce atingere legislației Uniunii.

Articolul 11

Punerea în aplicare a programelor de către organizațiile care formulează propuneri

O organizație care formulează o propunere poate să pună în aplicare ea însăși anumite părți ale unui program simplu, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) organizația care formulează propunerea are o experiență de cel puțin trei ani în punerea în aplicare a acțiunilor de informare și de promovare; și

(b) organizația care formulează propunerea se asigură că costul acțiunilor pe care intenționează să le realizeze nu depășește tarifele practicate în mod curent pe piață.

Articolul 12

Obligații legate de informare și de păstrarea evidențelor

(1) Organizațiile care formulează propuneri păstrează informații actualizate și informează statul membru în cauză cu privire la evenimentele și circumstanțele de natură să afecteze în mod semnificativ punerea în aplicare a programului sau interesele financiare ale Uniunii.

(2) Organizațiile care formulează propuneri și organismele de punere în aplicare trebuie să păstreze evidențe și alte documente justificative care să ateste buna punere în aplicare a programului, precum și costurile declarate ca fiind eligibile; este vorba, mai precis, de următoarele:

(a) pentru costurile reale: evidențe și alte documente justificative adecvate care să justifice costurile declarate, cum ar fi contractele, subcontractele, facturile și registrele contabile. Practicile de contabilizare a costurilor și procedurile de control intern trebuie să permită reconcilierea directă între sumele declarate, sumele înregistrate în evidențele lor și sumele menționate în documentele justificative.

   În ceea ce privește costurile cu personalul, organizația care formulează propunerea și organismele de punere în aplicare trebuie să păstreze fișele de pontaj aferente numărului de ore declarat. În absența unor fișe de pontaj fiabile cuprinzând numărul de ore lucrate în cadrul acțiunii, statul membru poate să accepte dovezi alternative care justifică numărul de ore declarat, în cazul în care consideră că acestea prezintă un grad adecvat de încredere.

   Pentru persoanele care lucrează exclusiv în cadrul programului, nu este necesară păstrarea fișelor de pontaj, ci o declarație semnată prin care se confirmă faptul că persoanele respective au lucrat exclusiv în cadrul acțiunii;

(b) pentru costurile pe bază de rată fixă: evidențe și alte documente justificative adecvate pentru a demonstra eligibilitatea costurilor pe baza cărora se calculează rata fixă.

Articolul 13

Plata avansului

(1) În termen de 30 de zile de la data la care a fost semnat contractul menționat la articolul 10, organizația care formulează propunerea poate depune o cerere de plată în avans către statul membru în cauză, însoțită de garanția prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Avansul este plătit cu condiția ca organizația care formulează propunerea să fi constituit o garanție egală cu valoarea avansului în favoarea statului membru, în conformitate cu capitolul IV din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei ([1]).

(3) O plată în avans se ridică la cel mult 20 % din contribuția financiară maximă a Uniunii, după cum se prevede la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014.

(4) Statul membru efectuează plata unui avans fie în termen de 30 de zile de la data primirii garanției prevăzute la alineatul (2), fie în termen de 30 de zile de la data care precede cu 10 zile data de începere a perioadei de punere în aplicare a programului, în funcție de care dintre aceste două date este mai recentă.

(5) Avansul este lichidat la plata soldului.

(6) Prin derogare de la alineatele (1) și (5) din prezentul articol, organizațiile care formulează propuneri stabilite în statele membre care primesc asistență financiară în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014 pot depune o cerere de plată a avansului în două tranșe. Solicitanții care doresc să beneficieze de această opțiune trebuie să solicite prima tranșă a plății în avans în termenul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol. O nouă cerere pentru tranșa rămasă din avans nu poate fi depusă decât după ce prima tranșă din avans a fost lichidată.

Articolul 14

Cererea de plată intermediară

(1) Cu excepția ultimului an de punere în aplicare a programului, organizațiile care formulează propuneri trebuie să înainteze către statele membre cererile de plăți intermediare ale contribuțiilor financiare din partea Uniunii în termen de 60 de zile de la data la care a fost finalizată punerea în aplicare a unui an al programului.

(2) Aceste cereri acoperă costurile eligibile suportate pe parcursul anului respectiv și sunt însoțite de un raport intermediar care cuprinde un raport financiar periodic și un raport tehnic periodic.

(3) Raportul financiar periodic menționat la alineatul (2) cuprinde:

(a) o declarație financiară din partea fiecărei organizații care formulează propuneri, prezentând în detaliu costurile eligibile incluse în program, însoțită de o declarație care atestă că:

— informațiile furnizate sunt complete, fiabile și adevărate;

— costurile declarate sunt eligibile în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829;

— costurile pot fi justificate prin evidențe și documente justificative adecvate, care vor fi prezentate la cerere sau în contextul controalelor prevăzute de prezentul regulament;

(b) un certificat privind declarațiile financiare întocmit de un auditor extern autorizat pentru organizația care formulează propunerea în cauză, în cazul în care contribuția financiară a Uniunii la costurile efective ale programului este de cel puțin 750 000 EUR, iar valoarea contribuției financiare a Uniunii la costurile reale solicitată

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro (JO L 255, 28.8.2014, p. 18).

prin intermediul unei plăți intermediare este de cel puțin 325 000 EUR. Certificatul atestă eligibilitatea costurilor propuse în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829 și respectarea obligațiilor stabilite la articolul 12 alineatul (2) din prezentul regulament;

(c) copii ale facturilor și ale documentelor justificative relevante care atestă eligibilitatea costurilor în cazul în care certificatul menționat la litera (b) nu este necesar.

(4) Raportul tehnic periodic menționat la alineatul (2) cuprinde:

(a) copii ale tuturor materialelor și elementelor vizuale utilizate care nu au fost deja transmise statului membru;

(b) o descriere a activităților desfășurate în perioada la care se referă plata intermediară, care trebuie să utilizeze indicatorii de realizare și de rezultat din programul menționat la articolul 22; și

(c) justificări pentru orice diferențe între activitățile planificate în cadrul programului și realizările și rezultatele preconizate ale acestora și cele realizate sau obținute în realitate.

Articolul 15

Cererea de plată a soldului

(1) Cererea de plată a soldului se înaintează statului membru de către organizația care formulează propunerea în termen de 90 de zile de la finalizarea programului care face obiectul contractului menționat la articolul 10.

(2) Cererea este considerată admisibilă dacă este însoțită de un raport intermediar final, de un raport final și de un studiu de evaluare a rezultatelor acțiunilor de promovare și de informare.

(3) Raportul intermediar final menționat la alineatul (2) se referă la ultimul an de punere în aplicare a programului. În declarațiile lor financiare, organizațiile care formulează propuneri certifică faptul că toate veniturile au fost declarate.

(4) Raportul final menționat la alineatul (2) cuprinde:

(a) un raport financiar final care conține o declarație financiară finală rezumativă, elaborat de organizația care formulează propunerea, care consolidează declarațiile financiare aferente tuturor plăților intermediare și care prezintă toate cheltuielile efectuate;

(b) un raport tehnic final care cuprinde:

(i) un recapitulativ al activităților desfășurate și realizările și rezultatele programului, utilizând indicatorii menționați la articolul 22; și

(ii) o sinteză destinată publicării.

(5) Studiul de evaluare a rezultatelor acțiunilor de promovare și de informare menționat la alineatul (2) trebuie să fie realizat de un organism extern independent. Organismul respectiv trebuie să utilizeze indicatorii menționați la articolul 22.

Articolul 16

Plățile efectuate de statele membre

(1) Plățile intermediare și plățile în avans menționate la articolele 13 și 14 luate împreună nu trebuie să depășească 90 % din contribuția financiară totală a Uniunii la care se face referire la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014.

(2) Statele membre efectuează plățile menționate la articolele 14 și 15 în termen de 60 de zile de la primirea cererii de plată, cu condiția ca toate controalele să fi fost realizate în conformitate cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care sunt necesare și alte controale administrative sau la fața locului, conform articolelor 19 și 20, termenul menționat la alineatul (2) poate fi prelungit de un stat membru prin notificarea organizației care prezintă propunerea.

Articolul 17

Respingerea costurilor neeligibile și recuperarea plăților necuvenite

(1) La momentul efectuării unei plăți intermediare, a plății finale sau după ce aceste plăți au fost efectuate, statele membre resping orice costuri considerate neeligibile, în special în urma controalelor prevăzute de prezentul regulament.

(2) Organizația care formulează propunerea trebuie să ramburseze plata necuvenită în conformitate cu secțiunea 1 din capitolul III din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei ([1]).

Se aplică rata dobânzii prevăzută la articolul 83 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ([2]).

SECȚIUNEA 2

Controlul punerii în aplicare a programelor și notificările transmise de statele membre

Articolul 18

Controale privind procedura de selecție a organismelor de punere în aplicare

Înainte de semnarea contractului menționat la articolul 10, statele membre verifică dacă organismele de punere în aplicare au fost selectate în conformitate cu procedura concurențială prevăzută la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829.

Articolul 19

Controalele administrative din cadrul programelor simple

(1) În cadrul controalelor administrative, statele membre verifică în mod sistematic cererile de plată, în special rapoartele care însoțesc cererile și eligibilitatea costurilor în temeiul articolului 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829.

(2) Statele membre solicită orice informații suplimentare considerate necesare și, dacă este cazul, efectuează controale suplimentare, în special atunci când:

(a) rapoartele solicitate nu au fost prezentate sau nu sunt complete;

(b) examinarea administrativă a certificatului privind declarațiile financiare nu aduce dovezi adecvate cu privire la eligibilitatea costurilor în temeiul articolului 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829 și la respectarea obligațiilor menționate la articolul 12 alineatul (2) din prezentul regulament; sau

(c) există îndoieli cu privire la eligibilitatea costurilor declarate în declarațiile financiare.

Articolul 20

Controalele la fața locului din cadrul programelor simple

(1) Statele membre selectează cererile de plată care trebuie să fie controlate pe baza unei analize a riscurilor.

Selecția se efectuează în așa fel încât să se asigure că fiecare program simplu este supus controalelor la fața locului cel puțin o dată în timpul punerii în aplicare, între prima plată intermediară și plata soldului.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO L 255, 28.8.2014, p. 59).

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de punere în aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

(2) Controalele la fața locului constau în controale tehnice și contabile efectuate la sediul organizației care formulează propunerea și, dacă este cazul, al organismului de punere în aplicare. Statele membre verifică dacă:

(a) informațiile și documentele prezentate sunt corecte;

(b) costurile au fost declarate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/1829 și cu articolul 12 alineatul (2) din prezentul regulament;

(c) au fost îndeplinite toate obligațiile prevăzute în contractul menționat la articolul 10;

(d) au fost respectate dispozițiile articolelor 10 și 15 din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014.

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1848/2006 al Comisiei ([1]), statele membre informează în cel mai scurt timp Comisia cu privire la orice neregulă constatată în timpul controalelor.

Controalele la fața locului pot să se limiteze la un eșantion care să reprezinte cel puțin 30 % din costurile eligibile. Un astfel de eșantion trebuie să fie fiabil și reprezentativ.

Dacă se detectează orice neconformitate, statul membru trebuie să verifice toate documentele referitoare la costurile declarate sau rezultatele eșantionului trebuie extrapolate.

(3) Statele membre întocmesc un raport pentru fiecare control la fața locului. Acest raport prezintă în mod clar sfera de cuprindere și rezultatele controalelor efectuate.

Articolul 21

Notificări transmise Comisiei cu privire la programele simple

(1) În ceea ce privește toate plățile efectuate pentru programele simple, până la data de 15 iulie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei următoarele date aferente anului calendaristic precedent referitoare la:

(a) execuția financiară și indicatorii de realizare, astfel cum se menționează la articolul 22;

(b) impactul programelor evaluate folosind sistemul de indicatori menționați la articolul 22;

(c) rezultatele controalelor administrative și ale controalelor la fața locului efectuate în conformitate cu articolele 19 și 20.

(2) Notificarea se efectuează prin mijloace electronice conform specificațiilor tehnice pentru transferul datelor puse la dispoziție de către Comisie.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22

Sistemul de indicatori pentru evaluarea impactului programelor de informare și promovare

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru comun pentru evaluarea impactului programelor de informare și de promovare pe baza unui sistem de indicatori. Acest sistem este alcătuit din următoarele trei seturi de indicatori de performanță: indicatori de realizare, de rezultat și de impact.

(a) Indicatorii de realizare măsoară gradul de punere în aplicare a activităților prevăzute în cadrul fiecărui program.

(b) Indicatorii de rezultat măsoară efectele directe și imediate ale activităților.

(c) Indicatorii de impact măsoară beneficiile dincolo de efectele imediate.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1848/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 privind neregulile și recuperarea sumelor acordate pe nedrept în cadrul finanțării politicii agricole comune și organizarea unui sistem de informare în acest domeniu și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 595/91 al Consiliului (JO L 355, 15.12.2006, p. 56).

(2) Fiecare propunere de program de informare și de promovare transmisă Comisiei de către organizația care formulează propunerea precizează care indicatori din fiecare set de indicatori de performanță vor fi utilizați pentru a evalua impactul programului în cauză. Dacă este cazul, organizația care formulează propunerea utilizează indicatorii prezentați în anexă sau poate utiliza alți indicatori, dacă poate demonstra că, având în vedere natura programului în cauză, indicatorii respectivi sunt mai adecvați.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 decembrie 2015 pentru propunerile de programe depuse cu începere de la 1 decembrie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 octombrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Listă de indicatori pentru evaluarea impactului programelor de informare și de promovare menționate la articolul 22

Sistemul de indicatori referitori la acțiunile întreprinse de organizațiile care formulează propuneri în cadrul programelor de informare și de promovare nu ține cont neapărat de toți factorii care pot interveni și afecta realizările, rezultatele și impactul unui program operațional. În acest context, informațiile furnizate de indicatori ar trebui interpretate în lumina informațiilor cantitative și calitative legate de alți factori-cheie care contribuie la succesul sau eșecul punerii în aplicare a programului.

1. Indicatorii **de realizare** includ, spre exemplu:

   — numărul de evenimente organizate;

   — numărul de spoturi difuzate la televiziune/radio sau de texte publicitare tipărite sau difuzate online;

   — numărul de comunicate de presă;

   — dimensiunea grupului țintă vizat de anumite activități (de exemplu, numărul de profesioniști cărora le-au fost trimise materiale prin poștă);

   — numărul abonaților la buletinele informative electronice.

2. Indicatorii **de rezultat** includ, spre exemplu:

   — numărul de profesioniști/experți/specialiști/importatori/consumatori care au participat la evenimente (cum ar fi seminare, ateliere, degustări etc.);

   — numărul de profesioniști/experți/specialiști/importatori/consumatori care au recepționat un spot TV/radio/un material tipărit/online;

   — numărul de profesioniști/experți/specialiști/importatori/consumatori care au participat la evenimente și au luat legătura cu organizația de producători/cu producătorii;

   — numărul de articole neplătite publicate în presă în perioada la care se referă raportul campaniei de informare;

   — numărul de vizitatori de pe site-ul web sau numărul de like-uri de pe Facebook;

   — valoarea extraselor din presă (press clippings).

3. Indicatorii **de impact** includ, spre exemplu:

   — tendințele vânzărilor din sector în anul de după campaniile de promovare în regiunea în care au avut loc, în comparație cu anul precedent și cu tendințele generale ale vânzărilor pe piața respectivă;

   — evoluția consumului pentru produsul respectiv în țara vizată;

   — valoarea și volumul exporturilor Uniunii pentru produsul promovat;

   — variația cotei de piață a produselor Uniunii;

   — evoluția prețului mediu de vânzare al produsului exportat în țara în care au avut loc campaniile;

   — schimbarea gradului de recunoaștere a logourilor sistemelor de calitate ale Uniunii;

   — schimbarea imaginii produselor de calitate ale Uniunii;

   — creșterea gradului de conștientizare a valorii sau a altor merite intrinseci ale produselor agricole din Uniune enumerate la articolul 3 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1144/2014;

   — creșterea încrederii consumatorilor în urma punerii în aplicare a programului;

   — randamentul investițiilor.